

Poznaj tajniki uprawy sorgo

Ze względu na zmiany klimatyczne rolnicy zaczęli poszukiwać alternatywnych upraw. Sorgo może być tą rośliną, jest odporna na suszę i wysokie temperatury.

Panujące w ostatnich latach zmienne warunki klimatyczne wpływają niekorzystnie na plonowanie wielu roślin. Rolnicy muszą mierzyć się z niesprzyjającą pogodą, ponieważ coraz częściej w czasie wegetacji szczególnie w miesiącach letnich możemy zaobserwować niedobór opadów i wysokie temperatury. W takich warunkach alternatywą dla innych roślin może okazać się uprawa sorgo.

Sorgo jest podstawowym źródłem wyżywienia ludności suchych i gorących rejonów Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej. Sorgo cechuje się odpornością na trudne warunki klimatyczne. Dobrze znosi suszę i wysokie temperatury. Ziarno sorgo może być wykorzystywane na paszę dla zwierząt oraz do wypieku pieczywa dla osób chorych na celiakię, gdyż jest bezglutenowe.

Wybierając odmianę sorgo do uprawy, należy wziąć pod uwagę wczesność, aby mieć jak największe prawdopodobieństwo uzyskania odpowiedniej dojrzałości roślin. Sorgo najlepiej uprawiać na glebach lekkich, lecz dość żyznych (klasa III–IVb). Minimalne pH gleby powinno wynosić 5,5. Sorgo wymaga również stanowisk szybko nagrzewających się, natomiast nie toleruje stanowisk podmokłych i zimnych. Jest bardzo wrażliwe na niskie temperatury. Możemy je siać po 10 maja, lecz należy uważać, ponieważ nawet

najmniejszy przymrozek może spowodować całkowity brak wschodów. Dlatego przy siewie ważna jest również temperatura gleby, która na głębokości 10 cm powinna wynosić minimum 12°C. Dzięki temu wschody będą szybsze i wyrównane. Norma wysiewu w jednostkach siewnych wynosi około 260 do 300 tys. roślin na hektar, natomiast głębokość siewu około 4 cm.

Sorgo w początkowej fazie wzrostu narażone jest na zachwaszczenie szczególnie chwastnicą jednostronną i włośnicą zieloną. Podczas uprawy mogą również występować szkodniki, tj. drutowce, które niszczą uprawę w czasie wschodów, mszyce, słonecznica orężówka oraz omacnica prosowianka, która nie powinna spowodować zbyt dużych strat, ponieważ sorgo nie jest jej typowym żywicielem.

Sorgo dobrze reaguje na nawożenie organiczne obornikiem i gnojowicą. Na początku wegetacji ma powolne tempo wzrostu, dlatego warto podzielić dawki nawozów i wykonać nawożenie przedsiewne oraz startowe, aby pobudzić system korzeniowy do wzrostu. Nie należy jednak przekraczać dawki 150 kg azotu na hektar, ponieważ może to opóźnić dojrzewanie. Zapotrzebowanie sorgo na pozostałe składniki pokarmowe wynosi: fosfor 70 kg/ha, potas 120–160 kg/ha, wapń 30–50 kg/ha, magnez 15–30 kg/ha, siarka 25 kg/ha.

Sorgo możemy zbierać zarówno na ziarno, jak i na kiszonkę, lecz należy pamiętać o wyborze odpowiedniej odmiany w zależności od przeznaczenia. Okres wegetacji sorgo wynosi około 110–120 dni, dlatego wysiewając nasiona po 10 maja, zbiór na ziarno przypada mniej więcej w połowie października. Ważnym wyznacznikiem zbioru jest dojrzałość wiechy i wystąpienie – podobnie jak w przypadku kukurydzy – czarnej plamki, przy czym liście mogą pozostać jeszcze zielone. Ważna jest również odpowiednia wilgotność ziarna wynosząca 15–20%. Ziarno sorgo po zbiorze należy jeszcze dosuszyć. Zbiór sorgo odbywa się za pomocą kombajnu zbożowego i należy je kosić jak najwyżej, tak aby zebrać tylko same wiechy.

Barbara Górka, ŚODR Modliszewice

Źródło:

- lidea-seeds.pl/poradniki/jak-uprawiac-sorgo
- www.kws.com/pl/media/kws_sorgo_wskazowki-uprawowe.pdf